

नर्मदा स्त्री

सौर
१

ॐ नमः शिवायः शिवः शक्त्वा युक्तो यदि भवति शक्तः प्रभवितुं न
चेदेवं देवो न खलु कुसुमं दितुमपि अतस्त्वा माराद्या हरिहरवि
रिं चादिभिरपि प्रणेतुं स्तोतुं वा कथमकृतपुण्यः प्रभवती १ तनी
यां संपांशुतवचराणां केरुहभवं विरिंचिः संचिः नृत्तिरचयति लो
कानविकलं वहत्येनं शौरिः कथमपि सहसेन शिरसा हरः संक्षु
भ्येनं भजति भसितो दूर ए विधिं २ अविद्यानामंतः स्तिमिरमि

हिरोद्दीपनगरी यत्नानां चैतन्यस्तव कर्मकरं दश्रुतिशिवा द्रविडा
णां चिन्तामणिगुणानिका जन्मजरक्षो निमग्नानां दंष्ट्रामुररिषु
वराहस्य भवति ३ त्वदन्यपाणिभ्यामभयवरदो देवतगणाल्ल
मेका एर्वाशीषकटितवलाभीष्यभिनयाभयाश्चातुंडातुं फलम
पिचवांक्षासमधिकं शरणे लोकानां तव हि चरणे वनिषु लो
४ हरित्यामाराधय एतज्जनसौभाग्यजननी पुरानारी भूत्वा पुर

मपिदधानाकरतलेः पुरतादात्तांनः पुरमचित्तराहोष रुषिका
७ सुधासिंधोर्मध्ये सुरचित्पिवादीपरिमरे मणिद्वीपे नीपोष
वनरतिचिन्तामणिगृहे शिवाकारमंचेपरमशिवपर्यङ्कनिरयां
नयंतित्वाधन्याः कतिचनविद्वानंदनहरिं ८ सुधासिंधोर्मध्ये सु
रचित्पिवादीपरिमरे मणिद्वीपे नीपोषवनरतिचिन्तामणिगृहे
शिवाकारमंचेपरमशिवपर्यङ्कनिरयां भजंतित्वाधन्याः कतिचनचि

सौंद
३

दानंदलहरिं ८ महीमूलाधारेकमपिमनिपूरेद्वतवहंस्थितंस्वा
धिस्थानेद्ददिमरुतमाकासमुपरिः मनोपिभ्रमद्येसकलमपिभि
त्वाकुलपरीसहस्रापेपयेसहरहसिपत्पाविहरसि ९ सुधाधारासा
रेश्वरएषुगगंतर्विगरितैः प्रपंचंमिंचंतीपुनरपिरसाम्नायमहसा
म् श्रवाप्यत्वंभूमीभुजगनिभ्रमद्युस्तदलयंस्वमात्मानंकृत्वा
स्वपिरिकुलकुण्डेकुहरिणी १० चतुर्भिःश्रीकण्ठैःशिवयुवतिभिः

पंचभिरधःप्रभिर्नाभिःशंभोर्नवभिरपिमूलप्रकृतिभिः त्रयश्च
त्वारिंसहसुदलकलाञ्जलिबलयंत्रिलेखाभिः सार्द्धं गैवभवको
णाःपरिनताः ॥ त्वदीयंसौदर्यं तुहिनगिलिकनोकथयितुं
कथिंदाः कल्पंते कथमपि विरिंचिप्रभृतयः ॥ यदा लोको सुको
दमनललनायांतिमूनसा तपोभिर्दुःश्यापामपि गिरिससायु
ज्यपदविं ॥ १२ नरं वर्षीयाया संनयनविरं संनर्मसुजदं तदापा

सौंद

आलोके प्रतिमनुधावंति शतसः गलदे नीवन्धः कुचकलसवि
श्रृष्टिचया हठात्पुस्तकां चो विगलिमदु कुलायुवतयः १३
क्षितौ खड्गपंचासद्विशमधिकपंचाशदुदके द्रुताशेदाषष्टिश्चतुल
धिकपंचासुनिल द्विनिहिः षकिंशमनसिचचतुः षष्टिरितिये मयू
षास्तेषामप्युपरितवया दाम्बूजयुगम् १४ शरत्पोत्तना शुभांशशि
जतयुदायूतमुकुटां वलनासत्रानस्फटिक गुटिका पुष्टककलां

सहस्रत्वात्तत्वांकथमपिशतां सन्निदधते मधूक्षीरपाकामधुर
मधुरीनाभनितय १५ कवीडाणां चेतः कमलवनलवनमाला
तपरुचिं भजंते जसंतः कटिचिदरुणामेव भवतीम् विरिंचिषेय
स्यात्तरुणतरश्चरुलहरी गभीराभिर्वाग्भिर्विधदति सतां रंजन
ममी १६ सवित्रीभिर्वाचां शशिमणिशिलाभंगिरुचिभिः हृदिना
भिद्योः स्त्वां सहजननिसंचितयतियः सकर्त्ता काव्यानां भवति म

सौंद
५

हतांभंगिश्चुभंगैर्वचोभिर्वाग्देवीवदनकमलामोदमधुरैः
१७ तनुच्छायाभितेतकृणत्तरणिश्रीशरणिभिर्द्विं सर्वसुखीम
रुणिमणिमग्रास्मरतियः भवन्त्यस्यात्रस्पदनहरिणसालीनन
यनाः सहार्चणावश्याः कटिकटिनगीर्वातगणिकाः १८ सुखं
विंदुं कृत्वाकुचनुगमधस्तस्पतदधोहकाराध्यायद्योहरमहि
रितोमन्मथकराम् ससद्यः संज्ञोभंनयतिवनिताइत्यतिरघु.

त्रिलोकीमप्यामुभ्रमयतिरविंदुस्तनयुगम् १६ किरंतामङ्गेभ
ःकिरणनिकुरम्बामृतसंहृदित्वामधवेहिमगिरिसिरामूर्ति
मिवयः ससर्पाणांदर्व्यसमयतिसकुंताधिपश्चक्कलल्लुष्टं
हासुखयतिसुधालारशिलया २० तडिस्त्रेखातन्वीतपनशशिवे
श्चानरमया निषर्णांषिर्णामप्युपरिकसलानांतवकलांमहापद्मा
तस्यांमृडितमलमायेनमनसा महान्तःपस्यंतोदधतिपरमाह्लादल

सौंद
र

हरी २१ भवानित्वंदासेमयित्वरूढष्टिसकरुणामितिस्तोतुंवां
कृत्तयतिभवानित्वमिति यः तदेवस्वतस्मैदिशसिनिजसायु
ज्यपदवीमुकुन्दः खलन्त्यस्फुटमुकुटमीराजितपदां २२ त्वयाह
त्वावामंवपुरपरित्वेनमनसा शली राहुंशमोरपरमपिशंके
रुतमभूत् नद्यापित्वद्वपंसकलमरुणभंविनयणंकुचाभ्या
मानसंकुतिलशशिचूडालमुकुटं २३ जगत्सूतेधाताहरिर

वतिरुदः रूपयतेतिरत्कूर्बन्नेतस्वमपिवपुरीसस्थिरयते स
शपूचीसर्वतरिदमनुगृह्णातिचशिवस्तवाङ्गामारत्यङ्गणच
रितयोभ्ररतिकयोः २४ त्रयाणां देवानां त्रिगुणजनितानाम
पिशिवे भवेत्पूजा पूजातवचरणयोर्याविरचिता तथाहित्व
त्पादोद्वहनमनिपीठस्थनिकटे स्थिता ह्येते सश्चनमुकुलितक
शन्नंसमुकुता २५ विरिंचिपंचत्वंबुजतिहरिरात्रोतिविरतिंवि

लेंद

नाशंकीनाशोवजतिधनदोजातिनिधनं वितंडामाहेन्द्रीवितति
रपिसम्मीरणादृशां महासंहालेऽस्मिन्निहरतिसतित्वत्पतिरसौ
२६ जपोजल्पशिल्पं सकरमपिमुडाविरचितं गतिः प्रादक्षिण्य
क्रमनमदनाद्याद्विधिविधिः प्रणमः संवेशः सुखमखिरमात्मा
पुण्यदशा सपत्न्यापय्यायस्तवभवतुजन्मेविरचितां २७ दशाने
दीनेभ्यः श्रियमनिशमीशानशदृशी ममन्दसौन्दर्यस्तवकम

करन्दं विकिरति तवास्मिन्मन्दारस्तव कश्चुभगे या तु चरणे निम
र्जन्मन्जीवः करणचरणैः ॥ २० ॥ सुधामप्यास्ताद्यप
तिभयजलामृतपुहरणीं विपद्यन्नेविश्वे विधिशतमखाद्यादिविषव
कलालंजश्चदंकवलितवतः कालकरणानशंभोस्तन्मूलं तव
जननितातङ्ग महिमा ॥ २१ ॥ किरीटं वैरिचंपरिहरपुरः कैतभजि
दः कठोरे कोटीरे स्वरसिजहिजस्रो रिमुकुटं पणाम्येष्वेतेषु प्रसभ

सौद
८

प्रभिषातस्य भवतं भवत्पाभ्युत्थाने तव परिजनोक्तिर्विजयते ३०
चतुःषष्ट्या तं त्रैः सकरमभि संधाय भुवनं स्थितं सन्नसिद्धिः प्रसर
परतंत्रः पशुपतिः पुनस्तु निर्वर्ध्या दखिलपुरुषार्थैकघटना स्वतं
व्रंते तंत्रं हितितलजलातीतरदिदं ३१ शिवः शक्तिः कामः हितिर
चरविः शीतकिरणः स्मरो हंसः शक्रस्तदनुचपलामालहरयः श्री
मीहृत्सेखा भित्तिस्तुभिरवसानेषु घटिता भजंते वर्णस्ते तव जनिना

मावयवतां ३२ स्मरं यो निलक्ष्मीं त्रितयमिदमाहोतवमनो नि
धायैकेनित्येनिरवधिमाहोभोगरसिकः जपंतित्वांचिंतामनिगु
एनिवद्धाकृवलयां शिवाग्रौजिह्वा नासुरभिघृतधाराद्वतिश
तैः ३३ शरीलंतंशंभोः शशिभिहिरवकू रूहयुगंतवात्मानं स
नेभगवति नरोत्मानमनघं अतः शेषः शेषीत्यजमुभयसाधार
एतया स्थितः सवन्धोयां समलसपरानंदरयोः ३४ ममस्त्वं

सोद
६

मत्त्वं मरुदसि मरुत्सारचिरसि त्वमापत्त्वं भूमी त्वयि परिनता या
महिषं त्वमेव स्वात्मानं परिणमयितुं विश्ववपुखा चिदानंदा का
लं शिवयुवतिभावेन विमृषे ३५ तवाज्ञाचक्रस्थं तपनशशिकोटी
युतिधरं परं शक्तुं वंदे परिमिरितणम्यं परिचिता यमारोध्युभक्त्या
रविशशिशुचीनां मन्वरैर्निगलोके लोको निवसति हि भारोकमु
वने ३६ विसुद्धौ ते सुद्धः स्फटिकविषदं द्योमज्जमकं शिवं सर्वदेवी

१३५
मपिशिवसमानव्यसननी ययोक्तान्मायान्माशिकिरणसार
प्यशरणिं विधूतान्नर्द्धान्नाविरसतिचकोलीवजगती ३७ समु
न्मीरन्संविक्तमलमकरन्दैकरसिकं जनेहंसद्वभ्रं किमपिमहतां
मानसचलं यदालापादष्टादशगुणितविद्यापरिनमिः यदाद
त्तेदोषागुणमपिरमभ्यपयः ३८ तवस्वाधिस्थानेदुतवहम
धिस्थायनियतं तमीडेसम्बन्धजननिमहतीतांचसमयां यदालो

सौंद
१०

केलोकान्द्रहतिमहतिश्रीधकलिलेदयाडादृष्टितेशिशिरमुपच
लंरचयति ३६ तडित्वन्नंशस्वातिमिरपरिपत्यस्फुरमयास्फुर
त्तारत्नाभरणपरिमद्धेनुधनुखं तमश्यामंमेघंकमपिमणिपूरे
कसरणं निषेदेवर्षन्नंहरमिहिरतप्तंत्रिभुवनं ४० तवाधारेमूले
सहस्रमययालास्पपरया नवात्मानंवंदेनवरसमहापायुवनतं
उभाभ्यामेताभ्यामुभयविधिसुद्धिस्पदयया समायाम्भ्यांयज्ञेज
त्रैकजननीमेकैर्गोक्षिदे ॥४९॥ नकजननिमर्कैर्गर्दिदे ॥४९॥

आशा अरु कवि
ASHA ARCHIVES

1.349